

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

- I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*
- ★ **Beschikking nr. 105/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 1999 tot wijziging van Beschikking nr. 210/97/EG houdende goedkeuring van het actieprogramma voor de douane in de Gemeenschap („Douane 2000”) en tot intrekking van Beschikking 91/341/EEG van de Raad** 1
  - ★ **Verordening (EG) nr. 106/2000 van de Commissie van 18 januari 2000 tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2341/1999 van 3 november 1999 inzake de stopzetting van de visserij op sprot door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren** 5
  - Verordening (EG) nr. 107/2000 van de Commissie van 18 januari 2000 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 6
  - Verordening (EG) nr. 108/2000 van de Commissie van 18 januari 2000 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovaalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95 8
  - Verordening (EG) nr. 109/2000 van de Commissie van 18 januari 2000 tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge 10
  - ★ **Richtlijn 1999/93/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen** 12
-
- II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*
- Commissie**
- 2000/39/EG:
- ★ **Beschikking van de Commissie van 16 december 1999 houdende wijziging van bijlage B bij Richtlijn 90/429/EEG van de Raad tot vaststelling van de veterinaire-rechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan** ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 4507*) 21

2000/40/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 16 december 1999 tot vaststelling van de milieucriteria voor de toekenning van de communautaire milieukeur voor koelapparaten ⁽¹⁾** (*kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 4522*) 22

2000/41/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 29 december 1999 betreffende de geldigheid van bepaalde bindende tariefinlichtingen** (*kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 5135*) 27

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**BESCHIKKING Nr. 105/2000/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 17 december 1999**

tot wijziging van Beschikking nr. 210/97/EG houdende goedkeuring van het actieprogramma voor de douane in de Gemeenschap („Douane 2000”) en tot intrekking van Beschikking 91/341/EEG van de Raad

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Beschikking nr. 210/97/EG van de Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 houdende goedkeuring van een actieprogramma voor de douane in de Gemeenschap („Douane 2000”) ⁽⁴⁾ heeft een gemeenschappelijk kader ingesteld voor de doelstellingen waarop het optreden van de Gemeenschap op douanegebied is gebaseerd met het oog op verbetering van de doeltreffendheid en de homogeniteit van het douaneoptreden in het kader van de interne markt.
- (2) De werking van de systemen voor informatie-uitwisseling op communautair niveau op douanegebied heeft het nut van automatisering aangetoond voor een correcte toepassing van de douaneprocedures op alle plaatsen binnen het douanegebied van de Gemeenschap en voor de bescherming van de eigen middelen van de Gemeenschap, waarbij de administratieve belasting tot een minimum beperkt blijft; deze systemen zijn essentiële instrumenten gebleken voor de samenwerking tussen de douanediens ten van de Europese Unie.
- (3) Er moeten systemen voor communicatie en informatie-uitwisseling worden gecreëerd die zich ontwikkelen aan de hand van de behoeften van de douanesystemen met het oog op voortzetting van de samenwerking.

⁽¹⁾ PB C 396 van 19.12.1998, blz. 13, en PB C 247 van 31.8.1999, blz. 28.

⁽²⁾ PB C 138 van 18.5.1999, blz. 1.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 15 april 1999 (PB C 219 van 30.7.1999, blz. 409), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 13 september 1999 (PB C 317 van 4.11.1999, blz. 12), besluit van het Europees Parlement van 2 december 1999 (nog niet verschenen in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 16 december 1999.

⁽⁴⁾ PB L 33 van 4.2.1997, blz. 24.

(4) In de Europese Unie worden jaarlijks ongeveer 18 miljoen doorvoeroperaties afgewikkeld en het systeem Transit maakt 23 % van de totale begroting van Douane 2000 uit; in het verslag over de uitvoering van het programma Douane 2000 staat vermeld dat er bij de automatisering van het systeem Transit aanzienlijke vertraging is opgetreden.

(5) Een hoog opleidingsniveau van gelijke kwaliteit in de gehele Gemeenschap is een garantie voor de tenuitvoerlegging van de doelstellingen van het huidige programma; voor een grotere coherentie van de communautaire inspanning met het oog op een grotere doeltreffendheid en homogeniteit van het douaneoptreden in de Gemeenschap, moet binnen het programma Douane 2000 een beroepsopleiding voor de ambtenaren van de douanediens ten van de lidstaten worden ontwikkeld, naar het voorbeeld van de opleiding die werd ingevoerd in het kader van het Matthaeus-programma, dat werd ingesteld bij Beschikking 91/341/EEG van de Raad ⁽⁵⁾.

(6) Voor een coherent optreden van de Gemeenschap gericht op hulp aan de nationale diensten bij het verbeteren van het douaneoptreden in het kader van de interne markt, is het noodzakelijk te zorgen voor een eensgezind optreden.

(7) De beste manier om deze eensgezindheid te bewerkstelligen bestaat in het onderbrengen van alle activiteiten met betrekking tot werkmethode, automatisering en opleiding van douaneambtenaren bij één enkel juridisch instrument, dat wordt gefinancierd uit één enkele begrotingslijn.

(8) Dankzij deze geïntegreerde benadering wordt niet alleen de nodige budgettaire doorzichtigheid ten behoeve van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie gewaarborgd, maar ook de doorzichtigheid van het Europees douanebeleid als geheel.

(9) Fraudebestrijding en het goed functioneren van de sector verdienen bij de uitvoering van het programma voorrang.

⁽⁵⁾ PB L 187 van 13.7.1991, blz. 41.

- (10) Het programma moet worden opengesteld voor de kandidaat-lidstaten van Midden- en Oost-Europa, en voor Cyprus en Malta.
- (11) De Europese Unie heeft voorgesteld dat Turkije aan bepaalde, van geval tot geval te beoordelen, communautaire programma's kan deelnemen onder dezelfde voorwaarden als de landen van Midden- en Oost-Europa.
- (12) De ontvangsten uit de bovengenoemde derde landen worden van tevoren toegewezen aan het programma in kwestie en moeten als zodanig op de overeenkomstige uitgavenpost worden bijgeschreven.
- (13) Door deze beschikking worden, voor de hele looptijd van het programma, financiële middelen vastgesteld die het voornaamste referentiepunt vormen in de zin van punt 33 van het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure⁽¹⁾.
- (14) Om de bij deze beschikking ingevoerde wijzigingen volledig tot hun recht te laten komen, moet de periode voor de uitvoering van het programma „Douane 2000” verlengd worden tot 31 december 2002.
- (15) De voor de uitvoering van deze beschikking vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽²⁾.
- (16) Een doorzichtige begroting is belangrijk,

HEBBEN DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Beschikking nr. 210/97/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt door de volgende tekst vervangen:

„2. Het actieprogramma wordt „programma Douane 2002” genoemd en wordt vastgesteld voor de periode van 1 januari 1996 tot en met 31 december 2002;”

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

„2 bis. Een gemeenschappelijke aanpak van het douanebeleid wordt vastgesteld in overleg tussen de Commissie en de lidstaten in een Groep douanebeleid die bestaat uit de directeuren-generaal Douanezaken van de Commissie en de lidstaten of hun vertegenwoordigers. De Commissie stelt de Groep douanebeleid op gezette tijden in kennis van de maatregelen met betrekking tot de uitvoering van het programma.”;

2. artikel 3 wordt geschrapt;

3. artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2, punt 2, tweede streepje, worden de woorden „voor 1998” geschrapt;

b) de volgende leden worden ingevoegd:

„3. De automatisering van het communautair douanevervoer als bedoeld in lid 2, tweede alinea, punt 2, tweede streepje, moet uiterlijk op 30 juni 2003, voor alle functies zijn afgerond. Het Europees Parlement en de Raad worden onverwijld door de Commissie op de hoogte gesteld van alle vertragingen die zich voordoen bij het tot stand brengen en in werking stellen van het NCTS (New Computerised Transit System).

4. Elementen ter ondersteuning van de fraudebestrijding worden geïntegreerd in alle acties die in het kader van dit programma worden ondernomen, tenzij zij de succesvolle voltooiing van de acties zelf ondermijnen.”;

4. in artikel 11 worden de woorden „artikel 3” vervangen door „artikel 16 ter”;

5. aan artikel 12 wordt het volgende lid toegevoegd:

„5. Onverminderd de wijzigingen van het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen⁽¹⁾ en het Besluit 84/728/EG, Euratom van de Raad van 31 oktober 1994 over het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschap⁽²⁾ tracht de Commissie in overleg met de lidstaten criteria vast te stellen teneinde de resultaten te controleren die de lidstaten bij het beheer van de inning van EU-douanerechten boeken.

⁽¹⁾ PB L 356 van 31.12.1977, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 2729/98 (PB L 347 van 23.12.1998, blz. 3).

⁽²⁾ PB L 293 van 12.11.1994, blz. 9.”;

6. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 13 bis

Systemen voor communicatie en informatie-uitwisseling, handboeken en gidsen

1. De Commissie en de lidstaten zorgen ervoor dat de door hen noodzakelijk geachte systemen voor communicatie en informatie-uitwisseling, handboeken en gidsen, operationeel zijn. Zij zorgen ervoor dat nieuwe systemen voor communicatie en informatie-uitwisseling, handboeken en gidsen operationeel kunnen worden en blijven.

2. De communautaire elementen van de systemen voor communicatie en informatie-uitwisseling zijn: de communautaire databanken die deel uitmaken van deze systemen, de uitrusting, de programmatuur en de netwerkverbindingen waarover de lidstaten gemeenschappelijk moeten beschikken, met het oog op de interconnectie en de interoperabiliteit van de systemen, zowel de binnen de Commissie (of bij een aangewezen onderaannemer) geïnstalleerde elementen, als de in de lidstaten (of bij een aangewezen onderaannemer) geïnstalleerde elementen.

⁽¹⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

3. De niet-communautaire elementen van de systemen voor communicatie en informatie-uitwisseling zijn: de nationale databanken die deel uitmaken van deze systemen, de netwerkverbindingen tussen de communautaire en niet-communautaire elementen, de programmatuur en de uitrusting die de lidstaten nuttig achten voor een optimaal gebruik van deze systemen in de gehele administratie.”;

7. artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 worden de woorden „met Beschikking 91/341/EEG en” geschrapt;

b) lid 5 wordt geschrapt;

8. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 14 bis

Uitwisseling van ambtenaren en seminars

1. De Commissie en de lidstaten organiseren uitwisselingen van ambtenaren. Elke uitwisseling is gewijd aan een specifieke beroepsactiviteit, wordt voldoende voorbereid, en wordt achteraf geëvalueerd door de ambtenaren en de betrokken diensten.

De lidstaten nemen de nodige stappen om de uitwisselingsambtenaren in staat te stellen in de ontvangende dienst operationeel te zijn. Daartoe worden uitwisselingsambtenaren gemachtigd om de formaliteiten te verrichten in verband met de hun opgedragen taken. Indien de omstandigheden zulks vereisen, en met name om rekening te houden met de specifieke eisen van de rechtsorde van elke lidstaat, kunnen de bevoegde autoriteiten in de lidstaten bedoelde machtiging beperken.

Tijdens de uitwisseling wordt de burgerlijke aansprakelijkheid van de ambtenaar in de uitoefening van zijn functie gelijkgesteld aan die van de nationale ambtenaren van de ontvangende dienst. Voor ambtenaren die deelnemen aan de uitwisseling gelden dezelfde regels op het gebied van beroepsgeheim als voor de nationale ambtenaren.

2. De Commissie en de lidstaten organiseren seminars waaraan ambtenaren van de diensten van de lidstaten en van de Commissie deelnemen, en, zonodig, vertegenwoordigers van het economische en universitaire milieu.”;

9. de volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 16 bis

Deelname van de kandidaat-lidstaten

Het programma wordt opengesteld voor de kandidaat-lidstaten van Midden- en Oost-Europa, overeenkomstig de bepalingen van de Europaovereenkomsten omtrent de modaliteiten van en de voorwaarden voor deze deelname, alsmede voor Cyprus en Malta, en voorzover de wetgeving op douanegebied dit toelaat. In het kader van de douane-unie staat het programma tevens open voor deelname van Turkije, voorzover de communautaire wetgeving op douanegebied dit toelaat.

De jaarlijkse verdeling van de kredieten voor de cofinanciering van het programma wordt gepubliceerd in afdeling III, deel B, bijlage IV, van de EU-begroting.

Artikel 16 ter

Comité

De voor de uitvoering van dit programma vereiste maatregelen worden vastgesteld volgens de beheersprocedure als bedoeld in artikel 16 quater, lid 2,

Artikel 16 quater

Uitvoering

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.”;

10. artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 2 en 3 worden als volgt gelezen:

„2. De lidstaten doen de Commissie:

— uiterlijk op 31 december 2000 en tussentijds rapport en

— uiterlijk op 30 december 2002 een eindrapport over de uitvoering van het onderhavige programma toekomen.

3. De Commissie zal het Europees Parlement en de Raad:

— uiterlijk op 30 juni 2001 een tussentijds verslag betreffende de uitvoering van dit programma doen toekomen,

— uiterlijk op 30 juni 2001 een mededeling betreffende de wenselijkheid van voortzetting van dit programma doen toekomen, in voorkomend geval vergezeld van een passend voorstel,

— uiterlijk 30 juni 2003 een eindrapport over de uitvoering van dit programma doen toekomen.

Deze verslagen zullen eveneens ter informatie aan het Economisch en Sociaal Comité worden voorgelegd.”;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„4. In de mededeling en het eindverslag zoals bedoeld in lid 3 worden alle resultaten van iedere actie van het programma geanalyseerd. Zij gaan vergezeld van een bijbehorend verslag met een analyse van de kracht en de zwakte van de doane-informaticasystemen van welke aard ook die de tenuitvoerlegging van de interne markt naderbij brengen.

In deze bijbehorende verslagen worden voorstellen geformuleerd die moeten leiden tot gelijke behandeling voor de marktdeelnemers op ieder punt van het communautaire douanegebied en het verzamelen van informatie die moet dienen ter ondersteuning van een degelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap.”;

11. in artikel 18 wordt lid 1 als volgt gelezen:

„1. Onverminderd de acties die in het kader van andere communautaire programma's worden gefinancierd, worden de financiële middelen voor de uitvoering van dit programma voor het tijdvak van 1 januari 1996 tot en met 31 december 2002, vastgesteld op 135 miljoen EUR volgens de nadere regeling in de bijlage.

De jaarlijkse kredieten worden toegestaan binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.”;

12. de bijlage wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij deze beschikking.

Artikel 2

Beschikking 91/341/EEG wordt ingetrokken met ingang van de datum van inwerkingtreding van onderhavige beschikking.

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1999.

Voor het Europees Parlement

De Voorzitster

N. FONTAINE

Voor de Raad

De Voorzitter

K. HEMILÄ

BIJLAGE

„BIJLAGE

Verdeling van de financiële middelen bedoeld in artikel 18, lid 1

(in miljoen ecu/euro)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Totaal
<i>Intern beleid</i>								
Herschikking van de toegewezen begrotingsmiddelen voor de interne markt	—	3,8	2,6	2,9	3,2	3,2	3,2	18,9
Opleiding				2,6	2,6	2,6	2,6	10,4
Automatisering	1,0	2,7	15,0	15,0	16,5	16,8	16,9	83,9
Verbetering van de middelen tot fraudebestrijding	—	1,8	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	9,3
<i>Externe maatregelen</i>	1,9	2,7	1,9	1,5	1,5	1,5	1,5	12,5
Totaal	2,9	11,0	21,0	23,5	25,3	25,6	25,7	135,0*

VERORDENING (EG) Nr. 106/2000 VAN DE COMMISSIE**van 18 januari 2000****tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2341/1999 van 3 november 1999 inzake de stopzetting van de visserij op sprout door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2846/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2341/1999 van de Commissie ⁽³⁾ is de vangst van sprout in de wateren van de ICES-sectoren IIa (EG-zone) en IV (EG-zone) door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren of die in Denemarken zijn geregistreerd, stopgezet.
- (2) Op 7 december 1999 heeft de Raad voor de tweede keer Verordening (EG) nr. 48/1999 ⁽⁴⁾ inzake de vaststelling van de voor 1999 geldende totaal toegestane vangsten voor bepaalde visbestanden of groepen visbestanden, alsmede bepaalde bij de visserij in acht te nemen voorschriften gewijzigd.

(3) Het Deense quotum voor sprout in de ICES-sectoren IIa (EG-zone) en IV (EG-zone) is verhoogd tot 187 380 t.

(4) De vangst van sprout in de wateren van de ICES-sectoren IIa (EG-zone) en IV (EG-zone) door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren of die in Denemarken zijn geregistreerd, moet bijgevolg worden toegestaan. Verordening (EG) nr. 2341/1999 dient derhalve te worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2341/1999 wordt ingetrokken.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 januari 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 5.⁽³⁾ PB L 281 van 4.11.1999, blz. 29.⁽⁴⁾ PB L 13 van 18.1.1999, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 107/2000 VAN DE COMMISSIE
van 18 januari 2000
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in de bijlage bij die verordening zijn

vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 januari 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 januari 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 18 januari 2000 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	94,2
	204	55,4
	999	74,8
0707 00 05	052	140,7
	628	152,7
	999	146,7
0709 90 70	052	125,5
	204	110,8
	999	118,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	57,1
	204	40,5
	212	42,9
	220	24,3
	624	59,2
	999	44,8
0805 20 10	052	74,1
	204	59,8
	999	66,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	68,7
	204	54,4
	464	100,4
	624	53,6
	999	69,3
	999	66,2
0805 30 10	052	66,2
	600	63,5
	999	64,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	85,9
	404	84,2
	720	71,3
	728	60,0
	999	75,3
	999	65,3
0808 20 50	064	65,3
	400	87,7
	720	111,3
	999	88,1

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2645/98 van de Commissie (PB L 335 van 10.12.1998, blz. 22). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 108/2000 VAN DE COMMISSIE**van 18 januari 2000****tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 4,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector pluimvee ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 5, lid 4,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie, en met name op artikel 3, lid 4,

(1) Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2584/1999 ⁽⁷⁾, de uitvoeringsbepalingen van de regeling voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten en de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, zijn vastgesteld;

- (2) Overwegende dat uit een regelmatige controle van gegevens waarvan wordt uitgegaan bij de vaststelling van de representatieve prijzen voor de producten van de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, blijkt dat de representatieve prijzen voor de invoer van bepaalde producten moeten worden gewijzigd, met inachtneming van de naar gelang van de oorsprong optredende prijsverschillen; dat derhalve de representatieve prijzen voor die producten moeten worden gepubliceerd;
- (3) Overwegende dat deze wijziging, gezien de marktsituatie, zo spoedig mogelijk moet worden toegepast;
- (4) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1484/95 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 januari 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 januari 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.⁽³⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.⁽⁴⁾ PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49.⁽⁵⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 104.⁽⁶⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47.⁽⁷⁾ PB L 314 van 8.12.1999, blz. 26.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

GN-code	Omschrijving	Representatieve prijs (in EUR/ 100 kg)	Zekerheid zoals bedoeld in artikel 3, lid 3 (in EUR/ 100 kg)	Oorsprong (¹⁾)
0207 14 10	Delen zonder been, van hanen of van kippen, bevroren	187,4	36	01
		185,5	37	02
		264,4	11	03
		264,4	11	04
1602 32 11	Bereidingen, niet gekookt en niet gebakken, van hanen en kippen	205,1	24	01
		202,4	25	02

(¹) Verklaring van de code:

- 01 Brazilië
- 02 Thailand
- 03 Chili
- 04 Argentinië

VERORDENING (EG) Nr. 109/2000 VAN DE COMMISSIE
van 18 januari 2000
tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1253/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2, vierde alinea,

- (1) Overwegende dat de bij uitvoer van granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of rogge toe te passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 71/2000 van de Commissie ⁽³⁾;
- (2) Overwegende dat toepassing van de in Verordening (EG) nr. 71/2000 genoemde regelen op de gegevens waarover de Commissie heden beschikt, aanleiding geeft tot wijzi-

ging van de op dit tijdstip geldende restituties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, die vastgesteld zijn in de bijlage van Verordening (EG) nr. 71/2000, worden in overeenstemming met de bijlage van deze verordening voor de daarin vermelde producten gewijzigd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 januari 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 januari 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 10 van 14.1.2000, blz. 6.

BIJLAGE

**bij de verordening van de Commissie van 18 januari 2000 tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen
en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge**

(in EUR/t)			(in EUR/t)		
Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	49,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	45,75
1001 90 99 9000	03	27,50	1101 00 15 9150	01	42,25
	02	0	1101 00 15 9170	01	39,00
1002 00 00 9000	03	57,50	1101 00 15 9180	01	36,50
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	21,00	1102 10 00 9500	01	87,00
	02	0	1102 10 00 9700	01	68,50
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	15,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	13,40 (2)
1005 90 00 9000	03	31,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	15,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) De bestemmingen zijn de volgende:

- 01 alle derde landen,
- 02 andere derde landen,
- 03 Zwitserland, Liechtenstein.

(2) Als dit product geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB L 214 van 30.7.1992, blz. 20).

RICHTLIJN 1999/93/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 13 december 1999
betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 47, lid 2, artikel 55 en artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾;

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie heeft op 16 april 1997 bij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's een mededeling ingediend over een Europees initiatief inzake elektronische handel.
- (2) De Commissie heeft op 8 oktober 1997 bij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's een mededeling ingediend „Zorgen voor veiligheid en vertrouwen in elektronische communicatie — Naar een Europees kader voor digitale handtekeningen en encryptie”.
- (3) De Raad heeft op 1 december 1997 de Commissie opgeroepen zo spoedig mogelijk een voorstel in te dienen voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende digitale handtekeningen.
- (4) Voor elektronische communicatie en handel zijn „elektronische handtekeningen” en daarmee verwante diensten die authenticatie mogelijk maken, vereist; uiteenlopende regels voor de wettelijke erkenning van elektronische handtekeningen en voor de accreditatie van certificatie-dienstverleners kunnen in de lidstaten grote belemmeringen opwerpen voor het gebruik van elektronische communicatie en voor de elektronische handel; duidelijke gemeenschappelijke randvoorwaarden voor elektronische handtekeningen zullen anderzijds het vertrouwen in en de algemene aanvaarding van de nieuwe technologieën bevorderen; wetgeving in de lidstaten mag het vrije verkeer van goederen en diensten binnen de interne markt niet belemmeren.
- (5) De interoperabiliteit van producten voor elektronische handtekeningen moet worden bevorderd; in overeenstemming met artikel 14 van het Verdrag is de interne markt een gebied zonder binnengrenzen waarin het vrije verkeer van goederen moet worden gewaarborgd; er moet worden voldaan aan essentiële eisen die specifiek zijn voor producten voor elektronische handtekeningen,

zodat het vrije verkeer in de interne markt wordt gewaarborgd en het vertrouwen in elektronische handtekeningen kan worden opgebouwd, onverminderd Verordening (EEG) nr. 3381/94 van de Raad van 19 december 1994 tot instelling van een communautaire regeling voor exportcontrole op goederen voor tweërlei gebruik ⁽⁵⁾ en Besluit 94/942/GBVB van de Raad van 19 december 1994 betreffende het gemeenschappelijke optreden door de Raad vastgesteld ten aanzien van de controle op de uitvoer uit de Gemeenschap van goederen voor tweërlei gebruik ⁽⁶⁾.

- (6) Deze richtlijn ziet niet op de harmonisatie van het leveren van diensten met betrekking tot de vertrouwelijkheid van gegevens, wanneer die diensten onder nationale regelgeving inzake de openbare orde of openbare veiligheid vallen.
- (7) De interne markt verzekert ook het vrije verkeer van personen, waardoor burgers en ingezetenen van de Europese Unie steeds meer moeten omgaan met de autoriteiten van andere lidstaten dan die waar zij verblijven; de beschikbaarheid van elektronische communicatie kan in dit verband grote diensten bewijzen.
- (8) De snelle technologische ontwikkelingen en de wereldwijde omvang van het Internet vereisen een aanpak die openstaat voor de verschillende technologieën en diensten die elektronische authenticatie mogelijk maken.
- (9) Elektronische handtekeningen zullen in zeer uiteenlopende omstandigheden en toepassingen worden gebruikt, hetgeen zal resulteren in een breed scala van nieuwe producten en diensten die verband houden met elektronische handtekeningen; de definitie van dergelijke producten en diensten mag niet beperkt blijven tot afgifte en beheer van certificaten, maar moet ook alle andere producten en diensten omvatten die gebruikmaken van of een hulpmiddel zijn voor elektronische handtekeningen, zoals registratiediensten, tijdstempeldiensten, directorydiensten, computerdiensten of adviesverlening inzake elektronische handtekeningen.
- (10) De interne markt maakt het certificatie-dienstverleners mogelijk grensoverschrijdende activiteiten te ontwikkelen om hun concurrentiepositie te verbeteren, en aldus consumenten en bedrijven nieuwe mogelijkheden te bieden inzake veilige elektronische informatie-uitwisseling en handel, over de grenzen heen; teneinde in de hele Gemeenschap het leveren, via open netwerken, van certificatie-diensten te bevorderen, moeten de certificatie-dienstverleners hun diensten vrij zonder voorafgaande machtiging kunnen aanbieden; onder voorafgaande

⁽¹⁾ PB C 325 van 23.10.1998, blz. 5.

⁽²⁾ PB C 40 van 15.2.1999, blz. 29.

⁽³⁾ PB C 93 van 6.4.1999, blz. 33.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 13 januari 1999 (PB C 104 van 14.4.1999, blz. 49), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 28 juni 1999 (PB C 243 van 27.8.1999, blz. 33) en besluit van het Europees Parlement van 27 oktober 1999 (nog niet verschenen in het Publicatieblad). Besluit van de Raad van 30 november 1999.

⁽⁵⁾ PB L 367 van 31.12.1994, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 837/95 (PB L 90 van 21.4.1995, blz. 1).

⁽⁶⁾ PB L 367 van 31.12.1994, blz. 8. Besluit laatstelijk gewijzigd bij Besluit 1999/193/GBVB (PB L 73 van 19.3.1999, blz. 1).

- machtiging wordt niet alleen elke vergunning verstaan waarvoor de certificatie­dienstverlener een besluit van de nationale autoriteiten moet verkrijgen voordat hij zijn certificatie­diensten mag verlenen, maar ook alle andere maatregelen met hetzelfde effect.
- (11) Vrijwillige-accreditatieregelingen, die beogen de dienstverlening te verbeteren, kunnen certificatie­dienstverleners een passend kader bieden om hun diensten verder te ontwikkelen en het door de markt verlangde niveau van vertrouwen, veiligheid en kwaliteit te bereiken; dergelijke regelingen dienen de ontwikkeling te bevorderen van beste praktijken van certificatie­dienstverleners; het moet certificatie­dienstverleners vrij staan zich te laten accrediteren en van dergelijke accreditatieregelingen gebruik te maken.
- (12) Certificatie­diensten kunnen worden aangeboden door hetzij een dienst, hetzij een natuurlijke of rechtspersoon zodra die overeenkomstig de nationale wetgeving gevestigd is; de lidstaten mogen de certificatie­dienstverleners niet verbieden buiten dergelijke accreditatieregelingen te werken; er moet voor worden gezorgd dat accreditatieregelingen de concurrentie voor certificatie­diensten niet beperken.
- (13) De lidstaten kunnen bepalen hoe zij het toezicht op de naleving van deze richtlijn zullen waarborgen; deze richtlijn sluit niet uit dat vanuit de particuliere sector toezichtsystemen worden opgezet; deze richtlijn verplicht de certificatie­dienstverleners er niet toe om toezicht in het kader van een geldende accreditatieregeling te verzoeken.
- (14) Het is van belang een evenwicht te vinden tussen de behoeften van de consumenten en die van het bedrijfsleven.
- (15) Bijlage III heeft betrekking op eisen voor veilige middelen voor het aanmaken van handtekeningen die moeten instaan voor de functionaliteit van geavanceerde elektronische handtekeningen; bijlage III bestrijkt niet de hele systeemomgeving waarbinnen dergelijke middelen functioneren; de werking van de interne markt vereist dat de Commissie en de lidstaten snel de aanwijzing mogelijk maken van de instanties die belast worden met de overeenstemmingsbeoordeling van veilige middelen voor het aanmaken van handtekeningen met bijlage III; de overeenstemming moet met gepaste spoed en doeltreffend worden beoordeeld teneinde te voldoen aan de behoeften van de markt.
- (16) Deze richtlijn draagt bij tot het gebruik en de wettelijke erkenning van elektronische handtekeningen in de Gemeenschap; er bestaat geen behoefte aan een regelgevend kader voor elektronische handtekeningen die uitsluitend worden gebruikt in systemen die berusten op vrijwillige privaatrechtelijke overeenkomsten tussen een vastgesteld aantal deelnemers; de vrijheid van partijen om onderling voorwaarden overeen te komen voor het aanvaarden van elektronisch ondertekende gegevens moet worden geëerbiedigd in de mate die door het nationale recht wordt toegestaan; de rechtsgeldigheid en de toelaatbaarheid als bewijsmiddel in gerechtelijke procedures van in dergelijke systemen gebruikte elektronische handtekeningen mogen niet worden miskend.
- (17) Deze richtlijn is niet gericht op de harmonisatie van nationale regels met betrekking tot het contractenrecht, en in het bijzonder betreffende het aangaan en uitvoeren van contracten, of andere niet-contractuele formaliteiten waarvoor handtekeningen vereist zijn; derhalve mogen de bepalingen betreffende de rechtsgevolgen van elektronische handtekeningen geen afbreuk doen aan de nationale wettelijke vormvereisten met betrekking tot het sluiten van contracten of de regels die bepalen waar een contract gesloten wordt.
- (18) Het opslaan of kopiëren van gegevens voor het aanmaken van handtekeningen zou een ernstige bedreiging voor de rechtsgeldigheid van elektronische handtekeningen kunnen vormen.
- (19) Elektronische handtekeningen zullen door de openbare sector worden gebruikt in de ambtelijke diensten van de lidstaten en van de Gemeenschap, alsmede bij de communicatie tussen deze diensten en met de burgers en met de economische actoren, bijvoorbeeld in het kader van overheidsopdrachten, belastingen, sociale zekerheid, gezondheid en justitie.
- (20) Geharmoniseerde criteria in verband met de rechtsgevolgen van elektronische handtekeningen zullen een samenhangend wettelijk kader in de gehele Gemeenschap garanderen; de nationale wetgeving bevat verschillende voorschriften inzake de rechtsgeldigheid van handgeschreven handtekeningen; certificaten kunnen worden gebruikt om de dienst te bevestigen van een persoon die elektronisch ondertekent; geavanceerde elektronische handtekeningen die zijn gebaseerd op gekwalificeerde certificaten zijn bedoeld om de veiligheid te vergroten; geavanceerde elektronische handtekeningen die zijn gebaseerd op een gekwalificeerd certificaat en die zijn aangemaakt met een veilig middel voor het aanmaken van handtekeningen kunnen alleen als juridisch gelijkwaardig met handgeschreven handtekeningen worden beschouwd indien aan deze voorschriften voor handgeschreven handtekeningen is voldaan.
- (21) Teneinde bij te dragen tot de algemene aanvaarding van elektronische authenticatiemethodes, moet ervoor worden gezorgd dat elektronische handtekeningen in alle lidstaten in rechtszaken als bewijsmiddel kunnen worden gebruikt; de wettelijke erkenning van elektronische handtekeningen moet worden gebaseerd op objectieve criteria en mag niet worden gekoppeld aan de machtiging van de betrokken dienstverlener; de nationale wetgeving bepaalt in welke rechtsgebieden elektronische documenten en elektronische handtekeningen kunnen worden gebruikt; deze richtlijn doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor een nationale rechtbank om uitspraak te doen over de overeenstemming met de eisen van de richtlijn en zij laat de nationale regels in verband met de vrije beoordeling van bewijsmiddelen door de rechter onverlet.
- (22) Certificatie­dienstverleners die aan het publiek certificatie­diensten aanbieden, zijn onderworpen aan de nationale aansprakelijkheidsregels.
- (23) Voor de ontwikkeling van de internationale handel zijn grensoverschrijdende afspraken met derde landen vereist; om de interoperabiliteit op mondiaal niveau te waarborgen kunnen overeenkomsten over multilaterale voorschriften met derde landen terzake van de wederzijdse erkenning van certificatie­diensten nuttig zijn.

- (24) Teneinde het vertrouwen van de gebruiker in elektronische communicatie en elektronische handel te bevorderen, moeten de certificatie-dienstverleners de wetgeving inzake gegevensbescherming en bescherming van de persoonlijke levenssfeer naleven.
- (25) De bepaling inzake het gebruik van pseudoniemen in certificaten belet de lidstaten niet op grond van de communautaire of de nationale wetgeving de identificatie van personen te eisen.
- (26) De voor de uitvoering van de onderhavige richtlijn vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld volgens Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽¹⁾.
- (27) De Commissie zal twee jaar na de uitvoering van deze richtlijn een evaluatie daarvan uitvoeren, onder andere om te waarborgen dat de vooruitgang van de techniek of wijzigingen in het juridische kader geen belemmeringen voor de verwezenlijking van de in deze richtlijn vervatte doelstellingen hebben opgeworpen; zij moet de implicaties van verwante technische sectoren onderzoeken en daarover een verslag aan het Parlement en de Raad voorleggen.
- (28) In overeenstemming met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zoals bedoeld in artikel 5 van het Verdrag, kan de doelstelling een geharmoniseerd juridisch kader te creëren voor elektronische handtekeningen en daarmee verband houdende diensten niet in voldoende mate door de lidstaten worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt; deze richtlijn gaat niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Toepassingsgebied

Deze richtlijn heeft tot doel het gebruik van elektronische handtekeningen te vergemakkelijken en tot de wettelijke erkenning ervan bij te dragen. Zij brengt een juridisch kader tot stand voor elektronische handtekeningen en voor bepaalde certificatie-diensten, teneinde de goede werking vals de interne markt te garanderen.

Deze richtlijn heeft geen betrekking op aspecten die verband houden met de totstandkoming of geldigheid van contracten of andere wettelijke verbintenissen waarvoor het nationale of het Gemeenschapsrecht vormvereisten voorschrijven en laat de regels en beperkingen onverlet die het nationale of het Gemeenschapsrecht voorschrijven voor het gebruik van documenten.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „elektronische handtekening”: elektronische gegevens die zijn vastgehecht aan of logisch geassocieerd zijn met andere elektronische gegevens en die worden gebruikt als middel voor authenticatie;

2. „geavanceerde elektronische handtekening”: een elektronische handtekening die voldoet aan de volgende eisen:
  - a) zij is op unieke wijze aan de ondertekenaar verbonden;
  - b) zij maakt het mogelijk de ondertekenaar te identificeren;
  - c) zij komt tot stand met middelen die de ondertekenaar onder zijn uitsluitende controle kan houden; en
  - d) zij is op zodanige wijze aan de gegevens waarop zij betrekking heeft verbonden, dat elke wijziging achteraf van de gegevens kan worden opgespoord;
3. „ondertekenaar”: een persoon die de beschikking heeft over een middel voor het aanmaken van handtekeningen en handelt hetzij uit eigen naam hetzij uit naam van de dienst of de natuurlijke of rechtspersoon die hij vertegenwoordigt;
4. „gegevens voor het aanmaken van handtekeningen”: unieke gegevens, zoals codes of cryptografische privé-sleutels, die door de ondertekenaar worden gebruikt om een elektronische handtekening aan te maken;
5. „middel voor het aanmaken van handtekeningen”: geconfigureerde software of hardware die wordt gebruikt om de gegevens voor het aanmaken van handtekeningen te implementeren;
6. „veilig middel voor het aanmaken van handtekeningen”: een middel voor het aanmaken van handtekeningen dat voldoet aan de eisen van bijlage III;
7. „gegevens voor het verifiëren van een handtekening”: gegevens, zoals codes of cryptografische openbare sleutels, die worden gebruikt voor het verifiëren van een elektronische handtekening;
8. „middel voor het verifiëren van een handtekening”: geconfigureerde software of hardware die wordt gebruikt om de gegevens voor het verifiëren van een handtekening te implementeren;
9. „certificaat”: een elektronische bevestiging die gegevens voor het verifiëren van een handtekening aan een bepaalde persoon verbindt en de identiteit van die persoon bevestigt;
10. „gekwalificeerd certificaat”: een certificaat dat voldoet aan de eisen van bijlage I en is afgegeven door een certificatie-dienstverlener die voldoet aan de eisen van bijlage II;
11. „certificatie-dienstverlener”: een dienst of een natuurlijke of rechtspersoon die certificaten afgeeft of andere diensten in verband met elektronische handtekeningen verleent;
12. „product voor elektronische handtekeningen”: software of hardware, of relevante componenten daarvan, die door certificatie-dienstverleners kunnen worden gebruikt om diensten op het gebied van elektronische handtekeningen te verlenen of die voor het aanmaken of verifiëren van elektronische handtekeningen kunnen worden gebruikt;
13. „vrijwillige accreditatie”: een vergunning waarin de rechten en verplichtingen betreffende de verlening van certificatie-diensten zijn vermeld en die op verzoek van de betrokken certificatie-dienstverlener wordt afgegeven door de openbare of particuliere instantie die belast is met de vastlegging en de handhaving van die rechten en verplichtingen, wanneer de certificatie-dienstverlener de uit de vergunning voortvloeiende rechten niet kan uitoefenen zolang hij het besluit van die instantie niet heeft ontvangen.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

*Artikel 3***Markttoegang**

1. De lidstaten stellen het verlenen van certificatie-diensten niet afhankelijk van voorafgaande machtiging.

2. Onverminderd het bepaalde in lid 1, mogen de lidstaten vrijwillige-accreditatieregelingen invoeren of handhaven die op verbetering van de certificatie-diensten zijn gericht. Alle voorwaarden betreffende dergelijke regelingen moeten objectief, transparant, evenredig en niet-discriminerend zijn. De lidstaten mogen het aantal geaccrediteerde certificatie-dienstverleners niet beperken om redenen die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen.

3. De lidstaten zorgen voor een passend systeem voor toezicht op de op hun grondgebied gevestigde certificatie-dienstverleners die gekwalificeerde certificaten aan het publiek afgeven.

4. De overeenstemming van veilige middelen voor het aanmaken van handtekeningen met de eisen van bijlage III wordt vastgesteld door passende openbare of particuliere instanties die door de lidstaten worden aangewezen. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 9 de criteria vast aan de hand waarvan de lidstaten bepalen of een instantie voor aanwijzing geschikt is.

De bevindingen van de in de eerste alinea bedoelde instanties met betrekking tot de overeenstemming met de eisen van bijlage III worden door alle lidstaten erkend.

5. De Commissie kan, volgens de procedure van artikel 9, referentienummers van algemeen erkende normen voor producten voor elektronische handtekeningen vaststellen en in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendmaken. Wanneer een product voor elektronische handtekeningen aan dergelijke normen voldoet, gaan de lidstaten ervan uit dat het met de eisen van bijlage II, punt f), en bijlage III, in overeenstemming is.

6. De lidstaten en de Commissie werken samen om de ontwikkeling en het gebruik van middelen voor het verifiëren van handtekeningen te bevorderen en houden daarbij de in bijlage IV opgenomen aanbevelingen voor het veilig verifiëren van handtekeningen alsmede het belang van de consument voor ogen.

7. De lidstaten kunnen voor het gebruik van elektronische handtekeningen in de openbare sector eventuele aanvullende eisen stellen. Deze eisen moeten objectief, transparant, evenredig en niet-discriminerend zijn en mogen slechts op de specifieke kenmerken van de betrokken toepassing betrekking hebben. Zij mogen geen belemmering vormen voor grensoverschrijdende diensten.

*Artikel 4***Beginselen betreffende de interne markt**

1. Elke lidstaat past de nationale bepalingen die hij krachtens deze richtlijn vaststelt toe ten aanzien van de op zijn grondgebied gevestigde certificatie-dienstverleners en van de diensten die zij verrichten. De lidstaten mogen het verlenen van

certificatie-diensten vanuit een andere lidstaat op gebieden die onder deze richtlijn vallen niet beperken.

2. De lidstaten waarborgen het vrije verkeer in de interne markt van producten voor elektronische handtekeningen die aan deze richtlijn voldoen.

*Artikel 5***Rechtsgevolgen van elektronische handtekeningen**

1. De lidstaten zorgen ervoor dat geavanceerde elektronische handtekeningen die zijn gebaseerd op een gekwalificeerd certificaat en die door een veilig middel zijn aangemaakt:

a) ten aanzien van gegevens in elektronische vorm voldoen aan alle wettelijke eisen voor een handtekening, net zoals een handgeschreven handtekening zulks doet voor gegevens op een papieren drager, alsmede

b) als bewijsmiddel in gerechtelijke procedures worden toegelaten.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat een elektronische handtekening geen rechtsgeldigheid wordt ontzegd en dat zij niet als bewijsmiddel in gerechtelijke procedures kan worden geweigerd louter op grond van het feit dat:

- de handtekening in elektronische vorm is gesteld, of
- niet is gebaseerd op een gekwalificeerd certificaat, of
- niet is gebaseerd op een door een geaccrediteerd certificatie-dienstverlener afgegeven certificaat, of
- zij niet met een veilig middel is aangemaakt.

*Artikel 6***Aansprakelijkheid**

1. De lidstaten zorgen er ten minste voor dat een certificatie-dienstverlener die een certificaat als gekwalificeerd certificaat aan het publiek afgeeft, of die zich publiekelijk borg stelt voor een dergelijk certificaat, aansprakelijk is voor schade die diensten of natuurlijke of rechtspersonen die in redelijkheid op dit certificaat vertrouwen ondervinden, in samenhang met:

a) de juistheid, op het tijdstip van afgifte, van alle gegevens in het gekwalificeerde certificaat en de opneming in het gekwalificeerde certificaat van alle voor een dergelijk certificaat voorgeschreven gegevens;

b) de garantie dat de in het gekwalificeerde certificaat geïdentificeerde ondertekenaar, op het tijdstip van de afgifte van het certificaat, houder was van de gegevens voor het aanmaken van de handtekening, die met de in het certificaat gegeven of geïdentificeerde gegevens voor het verifiëren van een handtekening overeenstemmen;

c) de garantie dat de gegevens voor het aanmaken van de handtekening en die voor het verifiëren van de handtekening, — ingeval zij beide door de certificatie-dienstverlener worden gegenereerd —, complementair kunnen worden gebruikt;

tenzij de certificatie-dienstverlener bewijst dat hij niet nalatig heeft gehandeld.

2. De lidstaten zorgen er ten minste voor dat een certificatie-dienstverlener die een certificaat als gekwalificeerd certificaat aan het publiek heeft afgegeven, aansprakelijk is voor de schade die bij diensten of natuurlijke of rechtspersonen die in redelijkheid op het certificaat hebben vertrouwd, is ontstaan doordat de intrekking van het certificaat niet werd geregistreerd, tenzij de certificatie-dienstverlener bewijst dat hij niet nalatig heeft gehandeld.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat een certificatie-dienstverlener in een gekwalificeerd certificaat beperkingen betreffende het gebruik van dat certificaat kan aangeven, doch met dien verstande dat die beperkingen voor derden herkenbaar moeten zijn. De certificatie-dienstverlener is niet aansprakelijk voor schade die voortvloeit uit gebruik van een gekwalificeerd certificaat waarbij de op het certificaat aangegeven beperkingen worden overschreden.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat certificatie-dienstverleners in het gekwalificeerd certificaat een grens kunnen aangeven voor de waarde van de transacties waarvoor het certificaat kan worden gebruikt, doch met dien verstande dat die grens voor derden herkenbaar moet zijn.

De certificatie-dienstverlener is niet aansprakelijk voor schade die voortvloeit uit overschrijding van de hierboven bedoelde grens.

5. De leden 1 tot en met 4 doen geen afbreuk aan Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten ⁽¹⁾.

Artikel 7

Internationale aspecten

1. De lidstaten zorgen ervoor, dat certificaten die door een in een derde land gevestigde certificatie-dienstverlener als gekwalificeerd certificaat aan het publiek worden afgegeven, worden gelijkgesteld met certificaten die door een in de Gemeenschap gevestigde certificatie-dienstverlener worden afgegeven, indien

- a) de certificatie-dienstverlener voldoet aan de eisen van deze richtlijn en in het kader van een in een lidstaat van de Europese Gemeenschap ingestelde vrijwillige-accreditering is geaccrediteerd; dan wel
- b) een in de Gemeenschap gevestigde certificatie-dienstverlener die voldoet aan de eisen van deze richtlijn, zich voor het certificaat borg stelt; dan wel
- c) het certificaat of de certificatie-dienstverlener is erkend in het kader van een bilaterale of multilaterale overeenkomst tussen de Gemeenschap en derde landen of internationale organisaties.

2. Teneinde grensoverschrijdende certificatie-diensten waarbij derde landen zijn betrokken en de wettelijke erkenning van geavanceerde elektronische handtekeningen afkomstig uit derde landen te vergemakkelijken, doet de Commissie passende voorstellen om de effectieve uitvoering van normen en internationale overeenkomsten inzake certificatie-diensten te bereiken. Met name, en indien nodig, dient zij bij de Raad voorstellen in voor passende onderhandelingsmandaten voor bilaterale en multilaterale overeenkomsten met derde landen en internatio-

nale organisaties. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

3. Wordt de Commissie in kennis gesteld van moeilijkheden die ondernemingen uit de Gemeenschap ondervinden om toegang te verkrijgen tot de markt van derde landen, dan kan zij zo nodig aan de Raad voorstellen doen voor een passend mandaat voor onderhandelingen over vergelijkbare rechten voor ondernemingen uit de Gemeenschap in die derde landen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Overeenkomstig dit lid genomen maatregelen laten de krachtens de toepasselijke internationale overeenkomsten op de Gemeenschap en de lidstaten rustende verplichtingen onverlet.

Artikel 8

Gegevensbescherming

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de certificatie-dienstverleners en de met accreditatie of toezicht belaste nationale instanties voldoen aan de eisen van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat een certificatie-dienstverlener die certificaten aan het publiek afgeeft persoonsgegevens niet anders kan verkrijgen dan rechtstreeks van de betrokkene zelf of met diens uitdrukkelijke toestemming, en slechts voorzover de afgifte en het beheer van het certificaat zulks vereisen. Zonder uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene mogen gegevens niet voor andere doeleinden worden verzameld of verwerkt.

3. Onverminderd de rechtsgevolgen van pseudoniemen in het nationale recht, mogen de lidstaten niet verhinderen dat certificatie-dienstverleners op het certificaat een pseudoniem vermelden in plaats van de werkelijke naam van de ondertekenaar.

Artikel 9

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Comité voor elektronische handtekeningen (hierna „het comité” genoemd).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 10

Taken van het comité

Het comité geeft toelichtingen bij de in de bijlagen bij deze richtlijn genoemde eisen, de in artikel 3, lid 4, bedoelde criteria en de in artikel 3, lid 5, bedoelde algemeen erkende normen voor producten voor elektronische handtekeningen; het volgt daarbij de procedure van artikel 9, lid 2.

⁽¹⁾ PB L 95 van 21.4.1993, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

*Artikel 11***Kennisgeving**

1. De lidstaten verstrekken de Commissie en de andere lidstaten:

- a) informatie over nationale vrijwillige accreditatieregelingen, met inbegrip van eventuele aanvullende eisen overeenkomstig artikel 3, lid 7;
- b) de namen en adressen van de nationale instanties die belast zijn met accreditatie en toezicht alsmede van de in artikel 3, lid 4, genoemde instanties;
- c) de namen en adressen van alle geaccrediteerde nationale certificatieinstanties.

2. De lidstaten delen de overeenkomstig lid 1 verstrekte informatie en wijzigingen daarvan zo spoedig mogelijk mede.

*Artikel 12***Beoordeling**

1. De Commissie beoordeelt de werking van deze richtlijn en brengt uiterlijk op 19 juli 2003 daarover verslag uit aan het Europees Parlement en aan de Raad.

2. Bij deze beoordeling wordt onder andere bezien of, rekening houdend met de technologische, commerciële en juridische ontwikkelingen, het toepassingsgebied van de richtlijn moet worden gewijzigd. Het verslag dient met name een beoordeling te bevatten, op basis van de opgedane ervaringen, van aspecten van harmonisatie. Het verslag gaat, in voorkomend geval, vergezeld van wetgevingsvoorstellen.

*Artikel 13***Omzetting**

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 19 juli 2001 aan deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van alle belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 14***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 15***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 13 december 1999.

Voor het Europees Parlement

De Voorzitster

N. FONTAINE

Voor de Raad

De Voorzitter

S. HASSI

*BIJLAGE I***Eisen voor gekwalificeerde certificaten**

Gekwalificeerde certificaten moeten het navolgende bevatten:

- a) de vermelding dat het certificaat als gekwalificeerd certificaat wordt afgegeven;
  - b) de identificatie en het land van vestiging van de afgevende certificatieinstantie;
  - c) de naam van de ondertekenaar of een als zodanig geïdentificeerd pseudoniem;
  - d) ruimte voor een specifiek attribuut van de ondertekenaar, dat indien nodig, afhankelijk van het doel van het certificaat, kan worden vermeld;
  - e) gegevens voor het verifiëren van de handtekening die overeenstemmen met de gegevens voor het aanmaken van de handtekening die onder controle van de houder staan;
  - f) begin en einde van de geldigheidsduur van het certificaat;
  - g) de identiteitscode van het certificaat;
  - h) de geavanceerde elektronische handtekening van de afgevende certificatieinstantie;
  - i) voorzover van toepassing, beperkingen betreffende het gebruik van het certificaat; en
  - j) voorzover van toepassing, grenzen met betrekking tot de waarde van de transacties waarvoor het certificaat kan worden gebruikt.
-

BIJLAGE II

Eisen ten aanzien van certificatie­dienstverleners die gekwalificeerde certificaten afgeven

Certificatie­dienstverleners moeten:

- a) aantonen dat zij voldoen aan de betrouwbaarheidseisen voor het aanbieden van certificatie­diensten;
- b) zorgen voor een snelle en veilige directory­dienst alsook voor prompte en veilige intrekking;
- c) ervoor zorgen dat datum en tijdstip van afgifte of intrekking van een certificaat precies kunnen worden vastgesteld;
- d) met daartoe geschikte middelen en overeenkomstig de nationale wetgeving, de identiteit en in voorkomend geval de specifieke attributen verifiëren van de persoon aan wie een gekwalificeerd certificaat wordt afgegeven;
- e) personeel in dienst hebben dat beschikt over de deskundige kennis, ervaring en kwalificaties die noodzakelijk zijn voor de aangeboden diensten, met name competentie op het gebied van beheer, alsmede over expertise inzake technologie voor elektronische handtekeningen, en dat bekend is met goede beveiligingsprocedures; het personeel moet ook adequate procedures en processen op het gebied van administratie en beheer toepassen die voldoen aan erkende normen;
- f) gebruikmaken van betrouwbare systemen en producten die beschermd zijn tegen wijziging en die de technische en cryptografische veiligheid garanderen van de processen die zij ondersteunen;
- g) maatregelen nemen tegen het vervalsen van certificaten en, wanneer de certificatie­dienstverlener gegevens voor het aanmaken van handtekeningen genereert, de vertrouwelijkheid van dat proces garanderen;
- h) voldoende financiële middelen tot hun beschikking houden om in overeenstemming met de eisen van deze richtlijn te kunnen functioneren, met name met het oog op de gevolgen van aansprakelijkheid wegens schade, bijvoorbeeld door middel van een geëigende verzekering;
- i) gedurende een gepaste periode alle relevante informatie met betrekking tot een gekwalificeerd certificaat vastleggen, met name om ten behoeve van gerechtelijke procedures de certificatie te kunnen bewijzen. Dit vastleggen mag elektronisch plaatsvinden;
- j) afzien van het opslaan of kopiëren van gegevens voor het aanmaken van elektronische handtekeningen van de personen aan wie de certificatie­dienstverlener sleutelbeheerdiensten heeft aangeboden;
- k) alvorens een contractuele verbintenis aan te gaan met een persoon die een certificaat ter ondersteuning van zijn elektronische handtekening wenst, deze met behulp van een duurzaam communicatiemiddel op de hoogte brengen van de exacte voorwaarden voor het gebruik van het certificaat, met inbegrip van eventuele beperkingen inzake dit gebruik, het bestaan van een vrijwillige accreditatie en de procedures voor klachten­behandeling en geschillen­beslechting. Deze informatie moet schriftelijk en in gemakkelijk te begrijpen taal worden opgesteld; eventueel kan zij langs elektronische weg worden toegezonden. Relevante delen van die informatie dienen op verzoek eveneens te worden meegedeeld aan derden die op het certificaat vertrouwen;
- l) gebruikmaken van betrouwbare systemen voor de opslag van certificaten in verifieerbare vorm, zodat
  - alleen bevoegde personen gegevens kunnen invoeren en wijzigen;
  - de authenticiteit van de informatie kan worden gecontroleerd;
  - de certificaten uitsluitend publiekelijk beschikbaar zijn in die gevallen waarvoor de certificaathouder toestemming heeft gegeven; en
  - elke technische wijziging die de bovengenoemde beveiligingsvoorschriften in gevaar kan brengen, voor de gebruiker duidelijk is.

---

*BIJLAGE III***Eisen voor veilige middelen voor het aanmaken van elektronische handtekeningen**

1. Veilige middelen voor het aanmaken van elektronische handtekeningen waarborgen via passende technieken en procedures ten minste, dat
  - a) de gegevens voor het aanmaken van handtekeningen in de praktijk slechts één keer kunnen voorkomen en de vertrouwelijkheid daarvan redelijkerwijs gegarandeerd is;
  - b) de gegevens voor het aanmaken van handtekeningen, met redelijke zekerheid, niet kunnen worden afgeleid en dat de handtekening beschermd is tegen vervalsing met de thans beschikbare technieken;
  - c) de gegevens voor het aanmaken van handtekeningen door de legitieme ondertekenaar op betrouwbare wijze kunnen worden beschermd tegen gebruik door anderen.
2. Veilige middelen voor het aanmaken van handtekeningen laten de te ondertekenen gegevens ongewijzigd en beletten niet dat die gegevens vóór de ondertekening aan de ondertekenaar worden voorgelegd.

---

*BIJLAGE IV***Aanbevelingen voor het veilig verifiëren van handtekeningen**

Tijdens het proces voor het verifiëren van handtekeningen wordt met redelijke zekerheid gewaarborgd, dat

- a) de voor het verifiëren van een handtekening gebruikte gegevens overeenstemmen met de gegevens die de verifieerder te zien krijgt;
  - b) de handtekening op betrouwbare wijze wordt geverifieerd en het resultaat daarvan correct wordt weergegeven;
  - c) de verifieerder, zo nodig, op betrouwbare wijze de inhoud van de ondertekende gegevens kan vaststellen;
  - d) de authenticiteit en de geldigheid van het certificaat dat bij het verifiëren van de handtekening vereist is, op betrouwbare wijze worden gecontroleerd;
  - e) dat het resultaat van de verificatie en de identiteit van de ondertekenaar correct worden weergegeven;
  - f) het gebruik van een pseudoniem duidelijk wordt aangegeven; en
  - g) elke wijziging die invloed heeft op de beveiliging kan worden opgespoord.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 16 december 1999

houdende wijziging van bijlage B bij Richtlijn 90/429/EEG van de Raad tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan

(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 4507)

(Voor de EER relevante tekst)

(2000/39/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/429/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 1999/608/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 17,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Voor de ziekte van Aujeszky wordt een periode van 30 dagen na de beëindiging van de reiniging en de desinfectie van het bedrijf, na verwijdering van een verdachte partij, als veilig beschouwd.
- (2) Hoofdstuk I, punt 4), onder b), van bijlage B bij Richtlijn 90/429/EEG moet derhalve worden gewijzigd.
- (3) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In hoofdstuk I, punt 4, van bijlage B bij Richtlijn 90/429/EEG wordt littera b) vervangen door:

„in de voorafgaande 30 dagen zijn geen klinische, pathologische of serologische aanwijzingen voor de ziekte van Aujeszky geconstateerd”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 december 1999.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 62.

⁽²⁾ PB L 242 van 14.9.1999, blz. 20.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 16 december 1999****tot vaststelling van de milieucriteria voor de toekenning van de communautaire milieukeur voor koelapparaten***(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 4522)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2000/40/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 880/92 van de Raad van 23 maart 1992 inzake een communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 5, lid 1, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 5, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 880/92 worden de voorwaarden voor de toekenning van de communautaire milieukeur per producentengroep bepaald.
- (2) Overeenkomstig artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 880/92 worden de gevolgen van een product voor het milieu aan de hand van specifieke milieucriteria per productengroep beoordeeld.
- (3) Het is passend, criteria op basis van testmethoden en een indeling volgens energieverbruik vast te stellen in overeenstemming met Richtlijn 94/2/EG van de Commissie van 21 januari 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van Richtlijn 92/75/EEG van de Raad wat de etikettering van het energieverbruik van huishoudelijke elektrische koelkasten, diepvriezers en combinaties daarvan betreft⁽²⁾, en daarnaast de eisen inzake energieverbruik aan de technologische vernieuwing en aan de marktontwikkelingen aan te passen.
- (4) De Commissie heeft bij Beschikking 96/703/EEG⁽³⁾ milieucriteria voor de toekenning van de communautaire milieukeur voor koelapparaten vastgesteld, waarvan de geldigheid krachtens artikel 3 van die beschikking op 27 november 1999 verstrijkt.
- (5) Het is passend een nieuwe beschikking te geven tot vaststelling van milieucriteria voor deze productengroep, zodat de fabrikanten en importeurs van koelapparaten aan het systeem voor de toekenning van de communautaire milieukeur kunnen blijven deelnemen.
- (6) De Commissie heeft overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 880/92 de voornaamste belangengroepen in het kader van een overlegorgaan geraadpleegd.
- (7) De maatregelen waarin deze beschikking voorziet, zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 880/92 opgerichte comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Onder de productengroep „koelapparaten” (hierna „de productengroep” genoemd) wordt verstaan:

Op het elektriciteitsnet aan te sluiten koelkasten, bewaar ruimten voor bevroren levensmiddelen, diepvriezers en combinaties daarvan.

Apparaten die ook op andere energiebronnen, bijvoorbeeld batterijen, werken, vallen niet onder deze beschikking.

Artikel 2

Voor deze productengroep worden de milieuprestaties en de geschiktheid voor gebruik beoordeeld aan de hand van de in de bijlage vervatte criteria.

Artikel 3

De omschrijving van de productengroep en de op de productengroep toepasselijke criteria gelden vanaf de dag waarop deze beschikking wordt bekendgemaakt tot 1 december 2002. Indien evenwel op 1 december 2002 nog geen nieuwe beschikking tot vaststelling van de omschrijving van de productengroep en de voor de productengroep geldende criteria werd gegeven, wordt de geldigheidsduur van deze beschikking verlengd tot 1 december 2003 of tot de dag waarop de nieuwe beschikking wordt vastgesteld, indien deze eerder valt.

Artikel 4

Het voor administratieve doeleinden aan deze productengroep toegekend codenummer is „012”.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 december 1999.

Voor de Commissie

Margot WALLSTRÖM

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 99 van 11.4.1992, blz. 1.⁽²⁾ PB L 45 van 17.2.1994, blz. 1.⁽³⁾ PB L 323 van 13.12.1996, blz. 34.

BIJLAGE

MILIEUCRITERIA

KADER

Om een milieukeur te kunnen verkrijgen, moet het apparaat voldoen aan de criteria van deze bijlage, die gericht zijn op de bevordering van:

- vermindering van de milieuschade of -risico's die verband houden met het gebruik van energie (mondiaal opwarmingsproces, verzuring, uitputting van niet-duurzame energiebronnen), door vermindering van het energieverbruik;
- vermindering van de milieuschade of -risico's die verband houden met het gebruik van stoffen die de ozonlaag kunnen aantasten en andere gevaarlijke stoffen, door vermindering van het gebruik van die stoffen;
- vermindering van de milieuschade of -risico's die verband houden met het gebruik van stoffen die tot het mondiale opwarmingsproces kunnen bijdragen.

Bovendien zetten de criteria aan tot de toepassing van de beste praktijk (waarbij het milieu zo weinig mogelijk wordt belast) en maken zij de consument milieubewuster.

Voorts wordt recycling van het apparaat aangemoedigd door het markeren van de kunststofonderdelen.

De bevoegde instanties wordt aanbevolen, bij de beoordeling van aanvragen en de controle op de overeenstemming met de criteria van deze bijlage rekening te houden met de implementatie van erkende milieubeheersystemen zoals EMAS en ISO 14001 (*opmerking*: de toepassing van dergelijke beheersystemen is niet verplicht).

BASISCRITERIA

1. Energiebesparing

Het apparaat moet een energie-efficiëntie-index hebben van minder dan 42 %, zoals omschreven in bijlage V bij Richtlijn 94/2/EG⁽¹⁾, waarbij van dezelfde testmethode EN 153 en dezelfde indeling in tien categorieën gebruik wordt gemaakt.

De aanvrager dient een afschrift in van de technische documentatie als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 94/2/EG van de Commissie. Deze documentatie omvat het resultaat van ten minste drie bepalingen van het energieverbruik overeenkomstig EN 153. Het rekenkundig gemiddelde van deze meetwaarden mag niet hoger zijn dan bovengenoemde voorgeschreven grenswaarde. De op het energie-etiket vermelde waarde mag niet lager zijn dan dit gemiddelde, en de op het energie-etiket aangegeven energie-efficiëntieklasse dient met dit gemiddelde overeen te stemmen.

Ingeval een verificatie wordt uitgevoerd, wat op het moment van de aanvraag niet is vereist, passen de bevoegde instanties de toleranties en controleprocedures van EN 153 toe.

2. Vermindering van het ozonafbrekend vermogen (Ozone Depletion Potential — ODP) van koel- en blaasmiddelen

Het ODP van de in de koelkringloop gebruikte koelmiddelen en de voor de isolatie van het apparaat gebruikte blaasmiddelen moet gelijk aan nul zijn.

De aanvrager bevestigt in een verklaring dat het product aan deze eisen voldoet. De aanvrager en/of in voorkomend geval zijn leverancier(s) deelt/delen de bevoegde instantie die de aanvraag onderzoekt, mee welke koel- en blaasstoffen werden gebruikt en preciseerd/preciseren het ozonafbrekend vermogen daarvan.

3. Vermindering van het aardopwarmend vermogen (Global Warming Potential — GWP) van koel- en blaasmiddelen

Het GWP van de in de koelkringloop gebruikte koelmiddelen en de voor de isolatie van het apparaat gebruikte blaasmiddelen mag niet hoger zijn dan 15 (uitgedrukt in CO₂-equivalenten over een periode van 100 jaar).

De aanvrager bevestigt in een verklaring dat het product aan deze eisen voldoet. De aanvrager en/of in voorkomend geval zijn leverancier(s) deelt/delen de bevoegde instantie die de aanvraag onderzoekt, mee welke koel- en blaasstoffen werden gebruikt en preciseerd/preciseren het aardopwarmend vermogen daarvan.

AANVULLENDE CRITERIA

4. Verlenging van de levensduur van het product

De fabrikant waarborgt dat het apparaat ten minste drie jaar lang zal functioneren. Deze waarborg geldt vanaf de dag waarop het apparaat aan de klant wordt geleverd.

⁽¹⁾ PB L 45 van 17.2.1994, blz. 1.

De verkrijgbaarheid van compatibele vervangstukken en service wordt gewaarborgd voor een periode van twaalf jaar, te rekenen vanaf het moment waarop de productie wordt stopgezet.

De aanvrager bevestigt in een verklaring dat het product aan deze eisen voldoet.

5. Terugname en recycling

De fabrikant voorziet in de kostenloze terugname met het oog op recycling van koelapparaten en vervangen onderdelen, met uitzondering van stukken die door de gebruiker werden gecontamineerd (bv. koelapparaten afkomstig uit medische instellingen of nucleaire installaties).

Voorts moeten de koelapparaten aan de volgende criteria voldoen:

1. De fabrikant moet nagaan of het koelapparaat demonteerbaar is en levert een demontagerapport af. Uit dit rapport moet onder meer blijken dat:
  - verbindingen gemakkelijk te vinden en te bereiken zijn;
  - elektronische assemblages gemakkelijk te vinden en te demonteren zijn;
  - het product gemakkelijk kan worden gedemonteerd met behulp van courant beschikbaar gereedschap;
  - niet-compatibele en gevaarlijke materialen scheidbaar zijn.
2. Plastic onderdelen die zwaarder zijn dan 50 g moeten conform ISO 11469 van een duurzaam merkteken ter identificatie van het gebruikte materiaal zijn voorzien. Dit criterium geldt niet voor geëxtrudeerde plastic onderdelen.
3. Plastic onderdelen die zwaarder zijn dan 25 g mogen de volgende vlamvertragende stoffen niet bevatten:

Naam	CAS-nr.
decabroomdifenyyl	13654-09-6
monobroomdifenylether	101-55-3
dibroomdifenylether	2050-47-7
tribroomdifenylether	49690-94-0
tetrabroomdifenylether	40088-47-9
pentabroomdifenylether	32534-81-9
hexabroomdifenylether	36483-60-0
heptabroomdifenylether	68928-80-3
octabroomdifenylether	32536-52-0
nonabroomdifenylether	63936-56-1
decabroomdifenylether	1163-19-5
chloorparaffine met een ketenlengte van 10-13 C-atomen en een chloorgehalte van meer dan 50 gewichtsprocent	85535-84-8

4. Plastic onderdelen die zwaarder zijn dan 25 g mogen geen vlamvertragende stoffen of preparaten met dergelijke stoffen bevatten waarvoor een van de volgende risicozinnen geldt of kan gelden: R45 (Kan kanker veroorzaken), R46 (Kan erfelijke genetische schade veroorzaken), R50 (Zeer vergiftig voor in het water levende organismen), R51 (Vergiftig voor in het water levende organismen), R52 (Schadelijk voor in het water levende organismen), R53 (Kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken), R60 (Kan de vruchtbaarheid schaden) of R61 (Kan het ongeboren kind schaden), of enige combinatie van risicozinnen die enige bovengenoemde risicozin bevat, als omschreven in Richtlijn 67/548/EEG van de Raad⁽¹⁾, als laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/98/EEG van de Commissie⁽²⁾.

Deze eis is niet van toepassing op vlamvertragende stoffen die bij het aanbrengeen een chemische verandering ondergaan waardoor zij niet langer onder een van bovengenoemde R-zinnen vallen, voorzover minder dan 0,1 % van de vlamvertragende stof in het behandelde onderdeel zich nog in de vóór het aanbrengeen aanwezige vorm bevindt.

5. Op het apparaat moeten, nabij of op het typeplaatje, het type koelmiddel en het type voor de isolatie gebruikt blaasmiddel worden vermeld om de eventuele latere terugwinning te vergemakkelijken.

De aanvrager bevestigt in een verklaring dat het product aan deze eisen voldoet. De aanvrager verstrekt de bevoegde instantie die de aanvraag onderzoekt, een afschrift van het demontagerapport. De aanvrager en/of in voorkomend geval zijn leverancier(s) deelt/delen deze bevoegde instantie mee welke koel- en blaasstoffen werden gebruikt en welke vlamvertragende stoffen eventueel in of op de plastic onderdelen die zwaarder zijn dan 25 g, werden gebruikt.

⁽¹⁾ PB 196 van 16.8.1967, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 355 van 30.12.1998, blz. 1.

6. Gebruiksaanwijzing

Het apparaat moet worden verkocht met een gebruiksaanwijzing met adviezen over het vanuit milieuoogpunt correct gebruik, die met name de volgende elementen bevat:

1. Op de omslag of op de eerste bladzijde de volgende tekst: „In deze gebruiksaanwijzing wordt informatie gegeven over de wijze waarop de milieueffecten van dit apparaat zo klein mogelijk kunnen worden gehouden.”.
2. Aanbevelingen om het apparaat zó te gebruiken dat zo zuinig mogelijk met energie wordt omgesprongen, onder meer:
  - 2.1. aanwijzingen voor het plaatsen of installeren van het koelapparaat waarbij onder meer de minimumafmetingen van de voor een voldoende luchtcirculatie vereiste vrije ruimte rond het apparaat worden aangegeven, en waarbij wordt aangegeven dat de gebruiker, indien hij over de mogelijkheid daartoe beschikt, een aanzienlijke energiebesparing kan realiseren door het apparaat op een onverwarmde of minder sterk verwarmde plaats op te stellen;
  - 2.2. het advies dat de gebruiker dient te vermijden het apparaat dicht bij een warmtebron (zoals een oven of een radiator) of in de rechtstreekse zonnestraling te plaatsen; het advies dat de gebruiker in voorkomend geval het apparaat van warmtebronnen in de grond of de muren kan isoleren;
  - 2.3. het advies om bij de instelling van de thermostaat rekening te houden met de omgevingstemperatuur en derhalve de temperatuurinstelling te controleren met behulp van een daartoe geschikte thermometer (waarbij moet worden uitgelegd hoe dient te worden gehandeld);
  - 2.4. het advies om de deur of het deksel niet vaker en niet langer dan nodig te openen, in het bijzonder bij diepvrieskasten;
  - 2.5. het advies om warme levensmiddelen eerst te laten afkoelen alvorens deze in het apparaat te plaatsen, omdat damp van warme levensmiddelen mede tot de vorming van een ijslaag op de verdamper leidt, maar de afkoelingsduur met het oog op gezondheid en hygiëne zo kort mogelijk te houden;
  - 2.6. het advies dat de verdamper vrij van een dikke laag ijs dient te worden gehouden en dat veelvuldig ontdooien de verwijdering van de ijslaag vergemakkelijkt;
  - 2.7. het advies om de afdichting van de deur te vervangen indien de deur niet goed meer sluit;
  - 2.8. het advies om, wanneer het apparaat wordt verplaatst, een voldoende wachttijd in acht te nemen alvorens het weer wordt ingeschakeld;
  - 2.9. het advies om de condensor aan de achterzijde van het apparaat, alsmede de ruimte onder het apparaat, vrij van stof en keukenaanslag te houden;
  - 2.10. de vermelding dat veronachtzaming van bovengenoemde aanbevelingen tot een hoger energieverbruik leidt.
3. Het advies dat beschadiging van de condensor (de warmtewisselaar) aan de achterzijde van het apparaat of een ander incident waarbij koelmiddelen in het milieu vrijkomen, moet worden vermeden om potentiële milieuschade en risico's voor de gezondheid te voorkomen. De gebruiksaanwijzing moet uitdrukkelijk vermelden dat scherpe voorwerpen (zoals messen, schroevendraaiers, enz.) niet voor de verwijdering van het ijs mogen worden gebruikt, aangezien de verdamper daardoor kan worden beschadigd.
4. De vermelding dat het apparaat vloeistoffen bevat en uit onderdelen en materialen bestaat die voor hergebruik en/of recycling in aanmerking komen.
5. Advies over de manier waarop de gebruiker van het terugnameaanbod van de fabrikant gebruik kan maken.

De aanvrager bevestigt in een verklaring dat het product aan deze eisen voldoet. De aanvrager verstrekt de bevoegde instantie die de aanvraag onderzoekt, een afschrift van de gebruiksaanwijzing.

7. Beperking van het geluidsniveau

Het niveau van het (door de lucht overgedragen) geluid van het apparaat, uitgedrukt in geluidsvermogen, mag niet hoger zijn dan 42 dB(A) (re lpW).

Informatie over het geluidsniveau van het apparaat moet op een voor de gebruiker duidelijk zichtbare plaats worden verstrekt. Dit geschiedt door de opneming van deze informatie op het energie-etiket voor koelapparaten.

Het geluidsniveau moet worden gemeten en de informatie betreffende het geluidsniveau moet worden verstrekt overeenkomstig Richtlijn 86/594/EEG van de Raad⁽¹⁾, waarbij norm EN 28960 wordt toegepast.

Dit criterium geldt niet voor diepvrieskasten die onder categorie 9, „Huishoudelijke diepvrieskasten”, van bijlage IV bij Richtlijn 94/2/EG vallen.

De aanvrager bevestigt in een verklaring dat het product aan deze eisen voldoet.

⁽¹⁾ PB L 344 van 6.12.1986, blz. 24.

8. Consumenteninformatie

Op een voor de gebruiker goed zichtbare plaats (indien mogelijk naast de milieukeur) dient de volgende tekst te worden aangebracht:

- Dit product voldoet aan de criteria voor de toekenning van een milieukeur van de Europese Unie omdat het energiezuinig is, de ozonlaag niet aantast en in zo gering mogelijke mate tot het broeikas-effect bijdraagt.
-

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE
van 29 december 1999
betreffende de geldigheid van bepaalde bindende tariefinlichtingen

(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 5135)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(2000/41/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 955/1999 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 5, onder a), iii), en artikel 249, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1662/1999 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De in de bijlage bij deze beschikking opgenomen bindende tariefinlichtingen zijn in strijd met andere bindende tariefinlichtingen en hebben betrekking op tariefindelingen die niet in overeenstemming zijn met de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur die zijn vastgesteld in bijlage I, eerste deel, titel I, onder A, van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2626/1999 van de Commissie ⁽⁶⁾.
- (2) Bovenbedoelde bindende tariefinlichtingen dienen niet langer te gelden. Derhalve dienen de douaneadministraties die deze inlichtingen hebben verstrekt, deze zo spoedig mogelijk in te trekken en gelijktijdig de Commissie daarvan in kennis te stellen.

- (3) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 14, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 kan de rechthebbende in voorkomend geval gebruikmaken van de mogelijkheid om zich gedurende een bepaalde periode te beroepen op een bindende tariefinlichting die haar geldigheid heeft verloren.
- (4) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité douanewetboek,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De in kolom 1 van de tabel in de bijlage opgenomen bindende tariefinlichtingen die door de in kolom 2 vermelde douaneautoriteiten zijn afgegeven en waarbij de in kolom 3 vermelde tariefindeling is vastgesteld, dienen zo spoedig mogelijk, uiterlijk op de eenentwintigste dag na de bekendmaking van deze beschikking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, te worden ingetrokken.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel, 29 december 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 119 van 7.5.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 197 van 29.7.1999, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 321 van 14.12.1999, blz. 3.

BIJLAGE

Bindende tariefinlichting (Referentie)	Douaneautoriteit	Tariefindeling
No. 1 UK 103353223	HM Customs and Excise Tariff & Statistical Office Southend-on-Sea United Kingdom	3006 10 90
No. 2 IE 97N4-14-3173-02	Tariff Classification Unit Customs & Excise Branch Office of the Revenue Commissioners Nenagh Ireland	9018 90 85
No. 3 UK 100773801	HM Customs & Excise Tariff & Statistical Office Southend-on-Sea United Kingdom	9021 90 90